

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Autoritates Aristotelis, o[*l*]im recte philosophantium
facile principis, insup[*e*]r platonis, Boetij Senece Apuleii
Aphricani, Porphyrij, Auerroys Gilberti Porritani**

Aristoteles

[Coloniae], 1504

VD16 A 4031

Incipit logica

[urn:nbn:de:bsz:31-299211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-299211)

Autozita. Apulei. Aphricani.

Dij ab omnibus differunt nature dignitate. perfectione vite. pepe-
nitate. loci sublimitate.

Nihil deo est perfectius nihil potentius.

Conuersatio mutua contemptu parit

Deus ab omnibus animi passionibus liber e. vñ nec dolere nec le-
tari potest. et hoc est verum ad nostrum pceptum

Demones sunt animalia animo passiuua. mente rationabilia corpo-

re aerea. tempore eterna. In isto omnes Platonici delirauerunt

Magna est dignitas sapientie q̄ societate summo deo coequat.

Nihil enim deo silius vel grauius q̄ vir animo perfectus.

Bonus est qui infantum ceteros homines antecellit inq̄tum ipse
a dijs immortalibus antecellitur.

Si laudas aliquem quia generosus est parentes eius laudas. si qz
dives. fortune hoc debetur. sed si quia formosus est aut validus est
egritudine fatigabitur si quia pernix in senectute. aut quia fortis.
expecta paulisper et non erit. sed si laudas eum dicendo qz bonis ar-
tibus doctus est et valde eruditus et in quantum licet homini sapi-
ens est tunc ipsum vere laudas. quia hoc non est a patre hereditarium.
nec casu pendulum. nec corpore caducum. nec etate mutabile

¶ Empedocles. Tria sunt in tota reru varietate precipua que phi-
losofiam magnifice extollunt. scilicet mobilis affluente contem-
ptus. future felicitatis appetitus. mentis illustratio. q̄rū pmo nihil
est honestius vltius. secundo nihil est perfectius. tercio nihil ad
amborum ppendiosam adaptionem efficacius

Deus est sphaera cuius centrum est vbiqz et circūferentia nusqz

Empedocles sciēs animas esse immortales athenis. se incedys dedit
et sibipst mortem intulit. quod tamen non erat officium sapientis.

¶ Incipit loq̄ca de qua glorioꝝ inquit Hieronymus cuius
verba sunt canonisata. xxxvij. dist. Si quis dialecticam didicerit.
vt inter verum et falsum dijudicet non improbam⁹ quia fm Augu-
stinū ipsa docet docere. docet addiscere. sola scire fac. et dubia cūcta
definit. Et fm venerabilez Albertū ipsa in omnibus scientijs lumē
prebet recte contemplationis. ego qz per eam scimus nos scire

¶ Sequuntur autoritates porphirij qui floruit athenis tempo-
re gordiani imperatoris qui cepit āno domini. cclij. Nic ex Aristo-
telis monumentis collegit librū de Isagogis ad cathogorias Arist.
quē in exordio libri prestat se obseruaturū. s; i Platonis Secta de
prauatus in heresim corruit pessimam Astruxit eniz Platoez imi-
tat⁹ Calodemonēs et Lacedemōēs eē aialia. mēte rōalia. et ex simpli-
ci elemēto corp⁹ habere tanqz alterā pte sui. qd̄ tñ est impossibile Nic
etiā religiōi xpiane tētauit illudere et p̄uueliā iserre intolerabilem.

D iij

Authoritates Porphyrii.

Itaque ge. i. introductio. seu uniuersalia porphyrii dicuntur introductiones ad dialecticam. Categoria idem est quod predicamentum siue predicatio vel significatio. vii. et predicamenta Aristoteli. dicitur categoriæ a categorizo as. i. dicere. inde categorizo quod idem est. Elementa autem quibus scientia verificatur. v. sunt. scilicet demonstratiua ideo sunt libri posteriorum et analecticorum. topica. sophistica. rhetorica. quibus si adduntur categoriæ peribremias priora erunt octo partes logicæ. i. triuij siue sciencie terminales. Excellenter tamen dialectica dicitur terminalis quæuis grammatica et rhetorica etiam sunt partes philosophicæ rationalis. quia logicæ siue dialecticæ est ordinare causam respectu effectus per syllogismum.

Nec genus nec species videtur simpliciter dici. i. vno modo. Genus primo modo est collectio multorum descendentiū ab vno principio. Secundo modo est principium generationis vniuscuiusque sicut pater et patria. Tercio modo est illud cui supponitur species. Quarto modo dicitur ad similitudinem generis. Primo et secundo modo dicitur coiter accipitur. quod quoniam vnum nomen coe debet etiam rationis et entis nature. tunc illud nomen semper debet etiam rationis ad similitudinem entis nature. quia natura est stramentum artis.

Species est forma vniuscuiusque rei. secundum quam species hanc dicta est. Si aliquid omnia predicamenta entia vocet. (digna imperio equivoce et non vniuoce ea nuncupabit. id est analogice) Specialissima vero in quodam numero sunt. non tamen definitio nobis. Individua sunt infinita tam quo ad nos quam quo ad naturam. Infinita inquit plato relinquenda sunt ab arte nec horum fieri posse disciplinam. i. scienciam. vnde quod individua sunt infinita de his non potest esse scientia. Individuum dicitur. quod ex quibusdam proprietatibus constat quæ collectio nuncupari potest in alia repiri et sunt septem proprietates. ut dicitur Boetius. scilicet forma. figura. locus. stirps. nomen. patria. tempus. Decem septem propria continent omnis homo. Insup dicitur venerabilis dominus Albertus in principio libri de natura locorum et locatorum quod non sit punctus in terra qui suam speciem habeat influentiam. Et subdit quod non est possibile reperiri in toto vniuerso duo individua eiusdem speciei in omnibus similia. quæ in similitudine morum homines eiusdem loci vel vicini frequenter conueniant. Et quadmodum disparitas est in accidentibus corporis sic in susceptione grati. Regitur bene canit ecclesia. Non est inventus similis illi. etc.

Genus continet omnes differentias potentia. actu vero nullam.

Genus est tanquam materia. differentia tanquam forma.

Species non iungitur speciei ut gignat aliam speciem.

Proprium dicitur quod multipliciter. Primo modo quod inest soli et non omni. ut

Pluto. li. predicamentorū Arist.

esse medicū Secūdo qđ inest om̄i z nō soli. vt esse bipedes Tercio qđ inest om̄i soli z nō semp. vt canescere ī senectute. Quarto qđ inest om̄i soli z semper. vt risibile est proprium hominis

Proprium cōuertitur cum eo cuius est proprium.

Accidens est qđ adest z abest p̄ter subiecti corruptionem.

Accidentū aliud ē sepabile aliud inseparabile.

Sublato animali auferatur rationale z irrationale

¶ Sequitur liber Predicamentorum vtilissim⁹ Aristotelē. quē (vt Hemisti⁹ attestat) Aristō. anno etatis sue decimoquinto edidit Logica sive Dialectica a phisicis instrumentū Aristō. qđ de se qđez pōt dicere. Discutiens verum sinuosa pblemata soluo. Corruit in tenebras me sine qui gradif. qz rōnibz subtilissimis vera scernit a falsa. Sic vero agitur de pte syllogismi remota. scz de termino. sed de pte ppriā agit in li. p̄hermeniarū. s. de enūciatōe. p̄ter accipit formam

Uniuoca dicunt qm̄ nomē solū ē cōmune (p̄positōis et ratio substantie fm̄ illud nomen est diuersa

Uniuoca dicuntur per contrarium.

Denominatiua dicunt q̄cunqz ab aliq̄ solo casu d̄na sunt et fm̄ illud nomē habēt appellatōem vt ab albedine albus.

Grāmaticus dicitur denominatiue a grāmatica. vnde habemus.

q̄ concretus denominatiue dicitur ab abstracto.

Impossibile ē esse accidens sine eo in quo ē. i. sine subiecto.

Omnis color ē in corpore.

Scientia ē in anima. sicut accidens in subiecto.

Quando alterum de altero p̄dicatur vt de subiecto. q̄cunqz de eo

qđ p̄dicat dicuntur. om̄ia etiam de subiecto dicuntur

Diuersorum generū z nō subalternati postcoruz diuerse sunt sp̄es

Superiora de inferioribus semper predicantur (et d̄ne.

Decem sunt entia incompleta. vt substantia q̄ritas zc

Nō ex̄tibz primis substantijs. i. indiuiduis ipossibile ē aliqđ alio

Principalis substantia. i. indiuiduo substantie nulla (rum remanere erit p̄dicatio. z hoc fm̄ ordinem alicu⁹ quinqz predicabilium.

Commune ē om̄i substantie in subiecto non esse

Opposita habent fieri circa idem.

Omnis substantia videtur hoc aliqđ scire z h̄ indubitabile z verū ē in primis substantijs. in sc̄dis s̄lt̄ videt sub appellatōis figura

Ab eo qđ res ē vel non ē oratio dicitur vera vel falsa

Quantitatis aliud continuum aliud discretum

Quod semel dicitur (in quāritatibz positōez nō h̄ntibz in continuo) amplius resumī nō pōt. eo qz pres ille nō sunt p̄manentes. qz p̄ceptis z numeris z orationis non p̄tingit iterato sumi

Auto. li. Perhermenias Arist

Magnū paruum longū breue non sunt in genere q̄ritatis s; re-
lationis. q; vnūq; eorū dicitur ad aliq̄d

Si magnū paruum per se diceretur nunq; mono diceretur pari-
ne. granum milij magnum. Ex quo trahitur illa autoritas quod
per se est tale. semper ⁊ respectu cuius liber est tale.

Quanta est superficies tantum album esse dicitur
Aliq̄ nomina fingere necesse est si alicui nomē nō fuerit impositum.

Multa sunt aialia capita nō habenna. vt ostrea ⁊ cōchilia

Multa sunt scabilia de q̄bus non est scia Scabile pus ē scia

Relatua sic se hnt q; posita se ponunt ⁊ pempta se pimit. i. s; s; q; ⁊

Quicūq; definite nouent vnū relatiuorū. d. finite (tu ⁊ occasu.

Partes substantie sunt substantie (nosaturus est ⁊ reliquum

Dubitare de singulis non est inutile. quia sicut dicit alibi. Tolent
tem addiscere necesse est cū prius bene dubitare

Qualitas est fm quam quales esse dicimur.

Scia est de numero permanentium ⁊ difficile mobilium. vt si q̄s

medioriter sunt scientiam. nisi forte grandis fiat permutatio ab

q; Boenus dr. q; scientia festinata (egitudine vel ab aliq; hmoi

marcelit. medioriter aut sumpta augmentatur ⁊ crescit.

Si vnū contrariorū fuerit quale ⁊ reliquum erit quale

Si vnū contrariorū fuerit in natura non propterea oportet re-
liquum esse in natura. vt omnibus existentibus sanis non est egi-

tudo. Et istud intelligitur de contrariis nō pperuis. sed naturalibus.

Prius dicitur q̄d simplicif. i. natura. tpe. ordine. ⁊ dignitate

Sanitas ⁊ egritudo sunt contraria imediata

Species simul sunt sub genere. Idē dr Boetius q; spēs sunt coeq̄

Motui quies est contraria (ue sub eodē genere.

Motus sex sunt species. generatio. corruptio. augmentatio. dimi-
nutio. alteratio. fm locum mutatio

Autorita. librorū perhermenias. de q̄ tale (vt Isidorus testatur

scōo etymologiariū habet puerbiū ⁊ istoteles quando perherme-
nias scriptitabat calamum in mente tingebat. Et dr a prepositōne

pri. i. de et heremenia. me. i. interpretatio ⁊ sunt due dictōes. vnde

hermenia dicuntur interpretes omniorum.

Et q̄ sunt in voce sunt earū q̄ sunt in aia passionū note et

Ea q̄ scribunt. eorū q̄ s; i voce. ⁊ lre scripte s; signa vocū.

Circa opositionē ⁊ dimissionē consistit veritas ⁊ falsitas

Cū dicit cathonis est vl non ē neq; verū neq; falsus signi-

ficatur. ex q̄ cōiter trahitur q; verū ⁊ falsum preclupponunt q̄grū.

Verbum est nota eorum que de altero dicuntur

Tomani. i. finitum equaliter dicitur de ante ⁊ non de ante.

Autorita. principiorū Gilber.

Significare est intellectum constituere
Plato voluit oronem fecare naturaliter, qđ falsum eē ostendit Ari-
stoteles. quia ad placitum significat
Hoc verbum est fecat quādam ɔpositōem quā sine extremis nō est
Necesse est omnem enūciatōez ɔstitui ex verbo. vñ. Intelligere
sine verbo perfecta non redditur oratio.

Rerum alie sunt vniuersales alie p̄ticulares
Vniuersale est quod aptum natum est ɔdicari de pluribus
Et singulare quod non. Quod fit non est. (neri vlt̄er
Hoc signū om̄is nō est v̄le. s̄ ɔsignificat vlt̄. i. designat terminū te
De futuris ɔtingentibus non est Determinata veritas.
Unum tantum opponitur vni

Omnis affirmatio vel negatio aut est vera aut falsa (licet nō deter-
minate) sed non potest esse simul vera et falsa.
Non omnia sūt ex necessitate, sed multa fiunt a casu et ad vtrūlibet.
Propter nostrum affirmare vel negare nihil sequitur in re
Nos videmur esse principii futurorū multorū. ab eo qđ ɔstiamur
et agamus aliquid. Noia et verba transposita idem sciunt.

Duplex est necessitas. sc̄z absoluta et ɔditionata.
Omne qđ est qñ est. necesse est esse. et om̄e qđ non est qñ nō est. necē
est non esse. sed om̄e qđ est simpl̄iter esse. est necesse.
¶ Petrus de Riudouanensis. sicut inter ph̄os et medicos eē d̄na
quomō sanū et egrū circa corp⁹ aia is opponant. ph̄is dicentib⁹ qđ
immediate. medic⁹ s̄o qđ mediate. Tale fuit p̄blema iter logicos ab
antiq̄ de ho et falso circa enūciatōez. qđ de futuro ɔtingent. enūciatōez
eōes ex natura rei nec vere vident nec false. s̄ neutre q̄bulcā tamen
aliter placuit Sicut doctor ille magistraliter discussit.

¶ Autorita. sex principiorum Gilberti ponitanti.
Forma est ɔpositioni contingens simpliciter et inua-riabili et
sentia ɔst̄ens. i. adueniens toti ɔposito.
Omne ɔpositum adueniens ɔposito facit ipsum maius
Triplex ē substantiale. i. materiale. formale et ɔpositum.
Natura occulte operatur in pluribus. quia producendo singulare
producit ex consequenti et vniuersale
Omnis cōitas a singularitate procedit
Creator creaturarum naturam certo modo stabilivit
Anima dum agit immobilis perseverat
Impossibile est non corpus corpore moueri. et hoc p̄ se
Omnis actio in motu et omnis motus in actione firmatur
Actio est proprietas s̄m quam in id qđ sub̄icit agere. dicuntur
Passio est effectus illatioq̄ actionis.

Autorita. primi li. priorum

Quando e qd ex temporis adiacentia in re tpali derelinquitur. id e qn est dispositio derelicta in re tpali ex adiacentia tps ad rem temporalem fm qua aliqd esse vel fuisse vel futurum esse dicitur.

Alia pucta corpi pplexione corpi imitat. qz corp^o aggravat aiaz Qui frigide z sicce pplexionis sunt. vt melancholici in autumno demtiores sunt seipis. sanguinei autē in vere

Ubi e circūscriptio corporis locati a loci circūscriptione pcedens.

Ubi e dispositio derelicta a re locata ex adiacentia loci ad rem locatam fm quam aliquid dicitur esse in loco

In loco dicitur quicquid a loco circūscribitur.

Duo corpora non possunt esse simul in vno loco nec vnus corp^o in eadē vox peruenit ad aures multorum. non eadē (diuersis locis. in numero. sed fm similitudinē z speciem

Nec locus e sine corpore. nec corpus sine loco.

Positio e dispositio derelicta ex ordinatione partium suarum respectu loci fm quam dicitur sedere vel stare

Habitatio e corporū z eorum que circa corpus sunt adiacentia. i. habitus e dispositio derelicta a re hñte ex adiacentia rei habite ad hñs

Impositio suplati est facta i termino vltra que transgredi e impossibilis

Possibili posito in esse nullum sequitur impossibile

Si omnes puncti pponerentur non facerent lineam

Sequuntur autorita. primi libri Porū Aristot.

Et in libris Porū tractatur de dicibili pplexo ordinato ad omnem materiam indrīter. s. de generali mō faciēdi syllogismū Sz in libro posteriorū tractatur de dicibili pplexo facto ad aliquā materiā determinatā. s. de syllogismis demratiuis. In topicis vero q̄tum ad materiam probabile In elēcis autē q̄tū ad materiam sophisticam quia de syllogismis sophisticis z apparentibus. sed non exrībibus.

Propositio est oratio affirmatiua vel negatiua alicuius de aliquo vel alicuius ab aliquo

Terminus est in que resoluitur propositio.

Syllogismus e orō in qua q̄busdā positis aliud q̄dez ab his q̄ posita sunt ex necessitate accidit. ea q̄ hec sunt. i. p̄missa Dicit de omni est quando nihil est sumere subiecti distributi maioris quin de eo dicatur predicatum.

Dicit de nullo per oppositum

Uniuersalis negatiua z particularis affirmatiua simplr puertuntur.

Uniuersalis affirmatiua puertitur in particularē affirmatiuam.

Quando opposituz p̄ntis repugnat aīcedēti tūc p̄ntia fuit bona

Maiori exrīti de necario z minori de inesse conclusio erit de necario

Quicqd sequitur ad aīcedens sequitur ad consequens

Autorita. primi Posterioria:

Syllogismus est necessarius exponibilibus et expositis. unde sumitur. quicquid est verum de exponente. etiam est verum de exposito. unde exponentis et expositi eadem est veritas

Quoniam utraque premissarum est de necessario. tunc conclusio erit de necessario

Possibili posito in esse nullum sequitur impossibile.

Contingens dicitur duobus modis. uno modo quod fit frequenter. ut homines canescere in senectute. et tale dicitur contingens innatum. alio modo dicitur contingens quod quantum est de se habet se indifferenter ad esse et ad non esse. ut me ambulare terremotum fieri. et tale dicitur contingens infinitum. et est quod existens non impossibile. ipso tamen posito in esse. nihil propter hoc erit impossibile

Quicquid ex opposito consequentis inferat oppositum antecedentis tunc prima omnium syllogismus habet fieri per consequentiam fuit bona tres terminos et duas prepositiones et unam conclusionem

Exempla ponimus non ut ita sint. sed ut sentiant addiscetes quod addiscunt Et dicitur Comitator super tertium de anima quod philosophus parum curavit de exemplis hanc esse essent an falsa. sed maxime de rebus

Non idem significat esse non album. et non esse album

Sequuntur autorita. secundi libri priorum Aristote.

Ex falso bene sequitur verum. occasionaliter. licet nunquam formaliter Et ex verum nunquam sequitur falsum. sed ipse verum. Unde Ex falso verum. ex petere quod est in principio est quoniam demonstrat pro pro (vero nil nisi verum. scilicet quod fit quatuor modis. Primo modo quoniam demonstrat omnino propositum

Secundo quoniam demonstrat per ignorantia Tertio quoniam demonstrat per ea quae aliquando liter sunt ignota. Quarto quoniam prius demonstratur per posterius

Si conclusio est falsa oportet aliquam premissarum esse falsam.

Quando extrema convertuntur necesse est medium converti.

Magis eligeretur est velle bene agere quam agere. vnde magis elegenda est voluntas sine actio quam actio bona sine voluntate. quod est catholicum dictum

Instantia est propositio propositioni contraria.

Enthimema constat ex ictibus et signis. vnde ictus est probabilis propositio

Probabile est quod scitur esse verum ut in pluribus. vnde ictus est propositio que scitur esse vera ut in pluribus. ut odire odientes. et amare amantes.

Signum est propositio demonstrativa et necessaria et probabilis.

Per signa corporis nobis nota syllogizamus. scilicet dispositiones corporis nobis ignotas.

Quoniam Autorita. super primum libro posteriorum Aristote. quod merito aureus dicitur potest

Omnis doctrina et omnis disciplina ex periti fit cognitio Et hoc dicitur contra platonem quod omnes scias voluit esse creatas sed per immersionem anime in corpore esse offuscatas. sed per studium paulatim reminisci. que omnia heretica sunt

Tam syllogismus quam inductio per prius nota faciunt doctrinam habere

Auto. Aristo. primi posterio.

Exemplum vere est inductio. enthimema vero quodam syllogismus
Duo necessaria est precognoscere. scilicet quia est et quid est
De dignitate oportet precognoscere. quia vera est. de passione vero quod est
et de subiecto utrumque. Unde hic habemus quod due sunt precognitio-
nes et tria precognita. que sunt subiectum passio et dignitas. Unde
iterum habemus. quod in qualibet scientia oportet presupponere subiectum
esse. et quid fecit ipsum. passiones non oportet presupponere esse. sed magis
quid significet et istud intelligitur ante actualem demonstrationem. licet
in scientiarum traditione subiectum potest inquiri. ut de syllogismo
Quod addiscit aliquis hoc sit (constat sophistico in Elenchiis
quodammodo et nescit quodammodo. nescit ipsum in propria forma
sit tamen ipsum in potentia. quia principia ei co-genita sunt
Scire opinamur unumquodque simpliciter. et non sophistico modo.
quod est secundum accidens (contingit hoc aliter se habere
Scire est causa rei cognoscere propter quam res est. et quam illius causa. et non
Luius simpliciter est scientia hoc impossibile est aliter se habere.
Scire est per demonstrationem intelligere
Demonstratio est syllogismus factus scire secundum quem in hunc ipsum scimus.
Nec esse est demonstratio scientia ex primis veris immediatis prioribus
notioribus causisque conclusionis procedere.
De non est non potest scire. ex quo habetur quod de non ente non est scientia.
Scientia est illorum quorum est demonstratio
Dupliciter aliqua sunt priora et notiora. scilicet prius et notius natura
et prius et notius quo ad nos
Priora et notiora quo ad nos sunt illa que prima sunt sensui. sed pri-
ora simpliciter et secundum naturam sunt illa que remotiora sunt a sensu
Remotiora homo a sensu sunt maxime verba. prima autem sensui sunt maxime.
Idem dico primum et principium. (inter particularia.
Principium demonstrationis est propositio immediata
Propositio autem immediata est qua non altera prior.
Propositio est altera per enunciationem unum de uno enuncians
Dialectica propositio est accipiens quolibet preter dictioem. quia utraque pars
Demonstratio autem est altera determinans. id est veram (bilis est
Contradictio est oppositio cuius secundum se non est dare medium
Pars contradictionis que significat aliquid de aliquo est affirmatio. que
autem significat aliquid ab aliquo est negatio.
Definitio est positio quedam non autem suppositio
Suppositio dicit aliquid esse vel non esse
Non est idem quod quid est unitas et esse unitatem.
Non solo non necesse est precognoscere prima principia aut omnia aut quodammodo. sed et
magis Semper enim propter quod unumquodque tale et illud magis. et hoc videtur

Anteriora. primi Posteriora:

qualiter vt ppter qd amamus rē. illud est magis amicum. ⁊ omnia posteriora credim⁹ ⁊ scimus p prima. ergo illa magis scimus

Necesse est magis credere premisis q̄ conclusioni

Principijs nihil notius est in veritate ⁊ oppositis eorum nihil est notius in falsitate.

Principia cognoscimus inq̄tū terminos cognoscimus

Non contingit aliquid circulariter demonstrare nisi in terminis convertibilibus ⁊ proprijs.

Impossibile est eadem esse priora ⁊ notiora nisi altero modo.

Ad minus ex duabus propōnibus contingit syllogizare

Una ppōe posita nihil sequit̄ syllogistice. q̄ ex vno nihil sequitur.

Demonstratio est syllogismus ex necessarijs

Per se pmo sunt quecuq̄ in ratione dicendi q̄ qd est insunt. vt triangulo in est linea ⁊ punctum lineę. substantia em̄ horū ex his est.

Per se scdo sunt quecuq̄ insunt ipsi que in ratione insunt. vt p̄pria passio per se est in subiecto

Item p se sunt q̄ non dicuntur de q̄dā alio subiecto vt substantia.

Item p se sunt ppter qd inest alicui aliqd tāq̄ p cām Dic habem⁹ q̄ ḡtuo: sunt modi dicendi p se. q̄rū p̄mus ⁊ scdo tū ingrediunt de-

Item per se presupponit de omni (demonstratōem)

Uniuersale dico quod cum de omni sit. ⁊ p se est. ⁊ fm q̄ ipsius ē idē vt punctum per se inest lineę ⁊ fm quod ipsum.

Ex veris est demonstratiue syllogizare.

Ex nō necessarijs ptingit necessariū syllogizare. sicut verū ex nō veris.

Ex nō necessarijs nō ptingit demonstrare. q̄ mediū erit ex necessitate.

Demonstratio est eorū q̄ sunt per se ⁊ non eorū que sunt p accidēs.

Accidens ptingit non esse Propter qd scire est causam scire.

Non ptingit ex alio genere descendente demonstrare vt geometricum in arithmetica.

Tria sunt necessaria in demonstratōe q̄rū vnū est qd demonstratur. scz conclusio. h̄ autē ē qd inest alicui grā p se. aliū atē dignitas. dignitates

sunt ex q̄b̄ fit demonstratio. terciū est subiectū ⁊ eius passiones.

Necesse ē mediū ⁊ vltimum in demōstratione esse ex eodē genere

Nec scientia nec demonstratio est corruptibiliū sed perpetuorū

Definitio est pncipiū demonstratiōis vel p̄clo vel tota demōstratio po

Difficile est noscere si aliquis sciuit vel non (sitione differēs)

Difficile est enī noscere si ex vniuersaliūq̄ principijs scimus aut nō

quod vere scimus

Si ex principijs et ex veris habeamus syllogisum opinamur scire. sed hoc non est sufficiens. sed etiam oportet scire ex quibus scit.

vt sunt propria principia.

Auto. Aristo. primi posterioro.

Non est necesse esse species id est ideas aut unū aliquid extra multa quia vniuersalia sunt in indiuiduis.

Oñes sciētie comunicāt fm comunia pñcipia ex quibz demonstrāf.

Unaqueqz scientia habet interrogationes et disputationes pbas.

Demonstratōes nō augent p media. sed in post assumpto et in las.

Demonstratio trīgūt dupl'r. vel qz pcedit p effectū vel cām remotā.

Duplex est scire. scz quia est et scire propter quid est.

In scientijs diuersis sepe vna scientia d'r ppter quid. alia qz. vt medicina dicit qz vulnera circularia tardius sanantur qz oblonga. sed propter quid. illud dicit geometria. s. qz ptes magis distant.

Scientes vniuersale sepe nesciunt p'ticulare.

Figurarum maxime faciens scire est prima figura

Coordinationes predicamentozū nō coicantur vnde qd est in vna coordinatione. nō est in alia. vnde habemus qz essentie predicamentozū sunt impermixte. licet esse eozū poterit p'misceri.

Ignorantia est duplex. scz fm negationem et dispositionem.

Si aliqz sensus defecerit necesse est scientiam illius sensus deficere

Aliud addiscimus p demonstrationem. aliud p inductiones.

Singularium est sensus

Omnis syllogismus fit semper per tres terminos et duas p'pōnes

Non contingit ire in infinitum in predicamentis nec ascendendo nec descendendo. sed vtroqz est status

Que ē pparatio pñcipij ad pñcipiū. eadē est pñcipati ad pñcipatū

Impossibile est infinita pertransire

Haudeant genera et species qm si sunt. monstra sunt. et si non sunt.

nihil ad rationē vel demonstratōes p'sunt. demonstratōes ei huiusmodi nō sunt. h' d'r ideo. qz Plato i pbedrone vbi etiā iducit So-

cratē ad sue opinionis p'firmatōes posuit vna extra singularia p se subsistere in natura. et esse sufficiētia ad generationē et corruptōes. et

Unde multi decipiebant Augustinū in qz platonicus fuit tētauit in libro de Ciuitate dei Platonē excusare. s. Egidius Romanus de

excusatōem ab Augustino positam magis ex affectu pcedere qz veritati psonare cui assentiūt Boetius Albericus Thomas Bonauē

tura et Scotus Theologie lumina eundē errorē Platoni iponētes

Qualitatis non est qualitas Unum predicatur de vno

Demonstratio vniuersalis particulari est potior.

Affirmatiua potior est negatiua. quia prior.

Demonstratio ostensua potior est ducente ad ipossibile

Potior est demonstratio que est de esse qz que nō est de esse.

Vniuersale nō est min⁹ ens qz p'ticulare s. mai⁹. qz ipz ē incorruptibile. p'ticulare s. corruptibile. ex qz et multis dictis alijs in isto libro

Auto. li. secūdi posterio. Arist.

et dicēdis habentur q̄ vltia sunt sempiterna et spēs rerū sunt eterne.

Uniuersalis magis est causa q̄ particularis.

Cui per se inest aliquid. hoc idem est causa sui ipsius

Cognoscens uniuersale cognoscit et particulare et non econuerso.

Uniuersale est intelligibile. particulare vero sensu percipitur.

Paus est esse q̄ non esse

Terrior est scientia que est ipsius. ppter qd̄ q̄ que alterius

Item certior est q̄ non est de subiecto cōtracto ad materiā q̄ q̄ est.

Unitas non est substantia sine positōe. sed (de subiecto cōtracto.

punctus est substantia positionem habens.

Singularare est h̄ et nūc. sed vlt est vbiq̄ et semper. et hoc p̄uatiue

Sensus est singularium scientia vero uniuersalium

Impossibile est omnium esse eadem principia

Uniuersale ex singularibus pluribus est manifestum

Quęcūq̄ sunt eadem vni tercio. scz singulari sunt eadē inter se

Scientia est verorū necessariorū non contingentium aliter se habere

Non contingit idem scire et opinari simul.

Solertia ē subtilitas qd̄a et p̄p̄ritudo iueniēdi mediū in non ps

¶ Sequitur auctori. ij. libri posteriorū Arist. (pecto tpe.

Questiones sunt equales numero his que vere scimus

¶ Questiones sunt quattuor. scz qd̄ est. ppter qd̄. si est. et qz est et

istereducuntur ad questionem mediū. qz omnis questio est questio

Unius inq̄tum vnus vna est scientia (mediū

Definitio est cognitio substantie et ipsius quod quid est

Impossibile est quod quid est scire et ignorare si est.

Ipsiū quod quid est non est demonstratio

Per omne gen̄ et cause contingit demonstrare

Scire opinamur cum causas rei cognoscimus

Quattuor sunt cause ¶ Causa et mediū sunt idem.

Unū et idem non contingit esse. ppter qd̄. et qd̄ est. vt si q̄ratur. qd̄ est

tonitrus. et dicitur q̄ est extictio ignis in nube. et si querat ppter

quid tonat. dicitur quia in nube ignis extinguitur

Ambulatio post cenam est causa sanitas. ppter hoc. qz facit nō em̄

nerē cibos in ore stomachi. sed descendere.

Interpositio terre inter solem et lunam est causa eclipsis.

¶ Mediū in demonstratōe est rō p̄mi et vltimi termini. i. maioris extre

mitatis que fm̄ Albertū est p̄p̄ie passōis definitio. fm̄ Thom̄ 2o

Causa et effectus debent esse proportionata. vnde eius (subiecti.

qd̄ est in fieri debet esse causa in fieri. et eius quod est in facto esse de

bet esse causa in facto esse et cetera.

Sicut se habet linea ad punctū sic se habet illd̄ qd̄ fit ad factū esse

3 ii.

Auto. primi. libri topicorū

Quedam sunt semper. quedam ut frequenter. ut non omnes masculi sunt barbati in maxillis semper. sed ut frequenter

Ex singularibus oportet vniuersalia accipere

Equiuocationes magis latent in vrbis q̄ in inferioribus

Fluuius magis fluit in fine mēsis. quia finis mensis est humidior

Omnis arbor h̄ns lata folia fluit (q̄ luna d̄niuz h̄z sup hūida:

Fluere est succum densatum habere.

Causa est prior eo cuius est causa. ⁊ hoc ad minus fin naturam.

Omne animal habens cornua caret dentibus in superiori mandibula quia materia dentium vertitur in cornua

Ex sensu in nobis fit memoria. ex multis memorijs experimentum

Vniuersale quiescens in anima est principium artis ⁊ scientie

Sentire est singularis. sed sensus est vniuersalis

Principiorum habitus non est scientia sed intellectus.

Vniuersale est vnū in multis ⁊ vnum preter multa

Principia non cognoscimus per demonstrationem sed per inductionem ⁊ vias ⁊ memorie.

¶ Autoritates super libros topicorum Aristo.

Topos est grece locus dicitur vel idē est qd̄ totum. Locus est in dialectica siue logica que species est philosophie duplex est. sc̄z intrinsecus ⁊ extrinsecus ⁊c. ⁊ de his tractatur in hoc libro Dialectica ꝑo dicitur a dia ⁊ logos quasi dualis sermo. q̄ disputatio dialectica fit inter duos. sc̄z opponentē ⁊ respondentem Vel fm̄ Torrellium. Dialectica d̄z a greco ꝑo Dialogo mai. i. disputare q̄ est ars disputatoria docēs discernere rerū causas. intellectū mētis acuens. vera q̄ a falsis distinguens Vel fm̄ alios d̄z a greco noie legis qd̄ est dictio latine. eo q̄ in illa de dictis disputetur.

¶ Sequūtur autorita. primi libri topicorum

U Numquodq̄ primorum principiorū est sibiꝑsi fides. Non em̄ omne quod videtur probabile est probabile.

Dialectica est vtilis ad tria. sc̄z ad exercitatem. ad obuiationem. ⁊ ad fin̄ philosophiam disciplinas.

Dialectica inquisitiua ad oim̄ methadōrū principia vias habet

Rhetor nō sꝑ persuadēbit nec medicꝑ semp̄ sanabit sed tūc suo satif̄ facit officio qm̄ nihil omittit de ꝑringētibz. sic etiā est de dialectico

Definitio ē oratio indicās quid est aliter. (respectu artis sue

Proprium est quod est inseparabile

Nemo enim ꝑprium dicit qd̄ contingit alij inesse

Accidens est quod adest ⁊ abest. ut supra dictū est

Accidens facit vnū numero cū suo subiecto. vnde accidētia numerantur numeratione subiectorum.

Auto. libri secūdi topicorū.

Positio est opinio extranea alicuius notorum sūm p̄hiam. quena
admodū posuit Eracitus omnia moueri.

Syllogism⁹ est oratio in qua q̄busdā positis aliquid accidit ex ne
cessitate p̄ter ea que posita sunt.

Probabilia sunt que videntur omnibus aut pluribus vel sapienti
bus ⁊ his vel omnibus v̄ pluribus vel maxie notis ⁊ pbabilioribus

Mundū esse eternū ē p̄blemā neutrū. i. h̄ns ratiōes p̄ vtrāq; parte

Ex isto apparet Aristo. nō fuisse p̄tinacē quando naturali ratione
concluderet mūdum esse perpetuū. vt quidam mentiantur

Genus est quod predicatur de pluribus speciebus
Accidens est quod neq; est genus neq; species neq; proprium neq;
differentia. sed est aliquid rei.

Idem dicitur tripliciter. idē genere. idem numero. et idem specie
Dis aqua est eiusde sp̄ci cū omni aq. et solū differēs accēntali q̄litate

Inductio est processus a particularibus ad vniuersalia
Qui dubitat an op̄tet deos. i. deū ⁊ diuinas s̄bstātiās verā ⁊ pa
rētes honorare. nō indiget rōne s̄ pena. qz id naturalis testat ratio

Qui etiā dubitat vtrū nix sit alba vel nō. nō indiget ratione s̄ sensu

Quot modis d̄ vniū oppositorum tot modis dicitur ⁊ reliquum.

Delectatōi que ē circa speculatiua. nulla tristitia est admixta.

In definitionibus sepe latet equiuocatio
Diuerſorum generum ⁊ non subalternatim positōrum diuerſe sunt
species ⁊ differentie

¶ Sequitur auctorita. ij. libri topicorū
Nullū genus dēnominatiue p̄dicat de suis sp̄cib; s̄ vniuoce

In paucioribus. i. vniuersalibus est via magis facilis.

Iniusticiam facere nō inest deo. qz iniusticiā facere est idem qd sp̄o
te nocere. sed sponte nocere non est in deo

Inuidus est qui tristatur de prosperitate bonorum
Reprehensor est qui tristatur de prosperitate malorum

Inuidia est tristitia in apparente prosperitate alicuius

Loquendū est vt plures. sapiendū vero vt pauci. Ex quo habetur
q̄ non est insistendum extraneis et extortis expositionibus Etiam

colligitur qz aristoteles in sua philosophia ferme per omnia habet
modum loquendi cum antiquis comunem vsq; dū venerit ad eum

locum in quo necessariū est eos ab errore rationibus reuocare ⁊ ve
raci instituire dēterminatione Quod quidam non aduertētes se p̄p̄
sime putabant Aristotelem adinuenire p̄grāntia quandoq; senti
re ⁊ a seipso dissidere. quod q̄stulū sit Auerois Albertus Tho/
mas ⁊ Schorus sufficienter ostenderunt

Animalia semper nutriuntur non tamen argentur.

¶

Authorita. iij. libri topicorū

Scire non est idē qđ reminisci. qz scire ptingit circa presentia pres-
terita z futura. reminisci autē solum circa preterita.

Quaecunqz insunt speciei insunt z generi
Domines vt in pluribus sunt mali. in paucioribus autez boni. qz
pauci verum bonum quod est ipsius voluntatis obiectum appres-
hendunt et sequuntur. sed fallaci sensualitate aberrant.

Omne analogū per se positū stat. p suo significato famosiorē

Motis nobis mouentur omnia que in nobis sunt

Idem est susceptibile contrariorum

Plura possunt vni esse contraria

Plura bene ptingit scire sed non ptingit plura intelligere.

Quod iuste fit est scientis. quod iuste est ignorantis

Quorū generationes sunt bone. ipsa qz bona. silt de malo.

Simpliciter dico quod nullo addito dico

Sequuntur authorita. iij. libri topicorū Aristo.

Omnia bonum appetunt.

Quod per se est eligibile magis ē eligēdū qz qđ ppter aliud

Quod plures z omnes eligunt magis est eligendum.

Quod difficilius magis est eligendum qz quod facilius

Iniustum non in genere. sed iniusticia in genere est. Ex quo habet-
ur qz accidens in pcreto non est in genere predicamenti. p se

Robur pssit in neruis z ossibus ¶ Amicitia melior est diuitijs

Finis est magis eligendus his que sunt ad finem. Cuius finis ē me-
lior. ipsum quoqz melius est.

Nemo eligat iuuenes in duces. qm non ptingit eos esse prudētes.

Temperantia magis est eligenda in iuuenibus qz in senibus. quia
iuuenes plus concupiscentijs molestantur.

Si omnes iusti essent nihil vtilis esset fortitudo. sed si omnes essent

fortes adhuc vtilis esset iusticia. qz melior est iusticia qz fortitudo

Illud quod assimilatur meliori melius est

Si optimū alicuius gnis ipm simplr melius est altero z cōuerso

vt si optimus hō melior est optimo eqquo simplr hō est melior eq.

Licet melius sit philosophari qz ditari. tamen indigentibus meli-
us est delectabilius est ditari qz philosophari

Melius est bene viuere qz male viuere.

Socidē negamus vt ingeniosi videamur

Illud est albius quod est nigro impermixtius.

Tale additum tali facit ipsum magis tale

Sequitur author. iij. libri topicorum

Impossibile ē ēē alqđ gen^o pculare qđ nō participat naturā

Aliquā suaz spcz. vñ nihil ē in gne qđ nō sit i aliq suaz spcz.

Autorita. v. li. Topicorū

Genus de pluribus predicatur q̄ species

Omne genus plures habet species

Sicut propositum in proposito. ita oppositum in opposito

Donum est datio irredibilis

Nihil prohibet animas suis ipsius scientiam habere. et hoc in ratione obiecti. q̄ alia anima esset in anima quod est impossibile.

Medium est in eodem genere cum extremis

Si aliquid oīno ex specie pmutatū est illud non ptingit amplius idem pmanere Ex quo habemus q̄ destructa specie impossibile est indiuiduum generis idem numero pmanere

Pars nullo modo predicatur de toto.

Quintū non est aqua in vite putrefacta qd̄ tū voluit Empedocles.

Nemo d̄ esse talis eo q̄ possit esse talis v̄l quia possit facere tale

P̄nt em̄ de^o. i. diuinus hō z studiosus. i. virtuosus; prauē agere. s̄z tū nō sunt h̄mōi. Q̄ p̄nt p̄re agere. p̄batur. q̄ s̄bna est susceptibilis p̄rariorū Et p̄fect^o potuit trāsgredi z non est trāsgressus.

Quod fit non est Non entia non sunt species neq̄ differentie.

Sequuntur auto. quinti libri topicorū. Aristo.

Si aliquid d̄ esse p̄prium alterius z nō sepat ipm̄ ab oībus alijs non bene assignatum est proprium

Gratia discendi proprium assignatur. vnde proprium debet semper assignari per notiora.

Sentire dicitur dupliciter. sc̄z habere sensum z sensu vti

Turbat audientem quod frequenter dicitur

Opposita sunt simul natura. quia sunt species eiusdem generis

Omne sensibile extra sensum factum incertū fit q̄ dubiū est vtrū ita

Ignorū ē cū occiderit sol si adhuc sit v̄l nō sit q̄n̄ recedit a sensu

ferat sup̄ terrā. eo q̄ nos tunc amisimus sensum

Et idē in q̄tū eadem eadem insunt vel non insunt

Et qui omnino instant omnino aduersandum est.

Quod p̄ sup̄ abundantia dicitur vni soli cōuenit (nōne aliq̄rū)

Tres sunt species ignis. s. lux. flamma. z carbo. z h̄ est verū fm̄ opi

Sicut simplr̄ ad simplr̄. ita magis ad magis. maximū ad maximū

Impossibile est idē esse proprium plurium (et ecōuerso)

Sequuntur autoritates vi. topicorū Aristo

Genus maxie eorū q̄ sunt in definitione videt̄ definiti subam

Facilius ē quodlibet fecisse q̄ bene fecisse (significat)

Oprer̄ definitē planissima interpretatōe vti. eo q̄ cā agnoscēdi red-

dicitur definitio. v̄n̄ definitio nō debet eē obscura nec aliqd̄ sup̄flui

Ductio z p̄mēsuratio sunt equoca. Ex q̄ habet coiter q̄ (cōtinere

omne nomē q̄ bale in tio ē equocū eo q̄ tria fecat. s. agentis. actionem

Autori. viii. li. Topicorū

rei parte passionē. et ipsam rem partem siue actū intermedium.
Equiuocorum non est definitio. unde solius uniuoci est definitio.
Illud est superfluum in definitione q̄ ablato qd̄ remanet satis ma
Omne in cōsuetum est obscurū (nisi fiat qd̄ definitur

Omnes transferentes se s̄m aliquā similitudinē se transferunt.

Imago est cuius generatio est per similitudinem

Qui bene definit contraria consignificat.

Phlegma est humidū primum a cibo indigestum.

Definitio debet dari per priora et notiora. qz̄ omnis doctrina et oīs
disciplina ex prioribus et notioribus fit

Si uniuersali dicto addatur et particulare et contra est superflū

Unius et eiusdē rei non possunt esse plures definitiones. s̄z̄ t̄m̄ vna

Om̄is bona definitio debet stare ex genere et differentijs. quia ista
sunt priora et notiora q̄ species que definitur.

Simpliciter notum est quod omnibus notum est.

Oppositorum est eadē disciplina (est unū cognosci absq̄ reliq̄

In definitione unū correlatiui d̄z̄ poni relatiuū et eō qz̄ impossibile

Dies est latitudo solis sup̄ hemispheriū nostrum (qz̄ in ḡn̄e p̄p̄inū fit

In definitione cuiuslibet rei nō debet poni ḡn̄ p̄p̄inū et remotū

Grammatica est scientia scribendi et recte intelligendi illud qd̄ p̄fert.

Genus per se non predicatur de differentia

In definitione p̄p̄ie passionis debet poni subiectū. quia causa.

Om̄is definitio data p̄ accidens est vituperanda.

Definitio data p̄ diuisionem copulatiuā v̄l̄ disunctiuā vitupe
randa est. Et hoc nisi in ea innuatur quedam diuissio

Finis in vnoq̄qz̄ ē optimū gr̄a cui⁹ sunt alia Dēs honorē appetit

Impossibile ē incorporeū corpi commisceri. Ita p̄ ex eis fiat mixtū

Non solum qui clam sumit sed etiam qui vult clam sumere latro ē

Eiusdem non sunt plures definitiones.

¶ Auctoritates. vij. topicorū Aristo.

Quocūqz̄ sunt eadē simplr̄ eorū ḡn̄atōes et corruptōes s̄t̄ eadē

oportet id quod maxime d̄z̄ optimū unū esse numero

Que vni et eidē nō sunt eadem inter se non sunt eadem

facilius est destruere q̄z̄ struere et corrumpere q̄z̄ facere

Inter omnia p̄dicata difficilimū est cōstruere definitiones.

Accidens vero construere facillimum est.

Verisimile autē est in multis magis fieri p̄ctm̄ q̄z̄ in paucis.

¶ Auctorita. octauū li. topicorum

Una scientia vel disciplina est melior altera v̄l̄ quia certior v̄l̄

quia melior est. i. de meliori subiecto vt̄ metaphysica.

Auto. primi li. Elenchorū

Dialectica est propositio contra quam in pluribus sic habentem non est dare instantiam quoniam non bene syllogizat.

Maiori bono maius malum opponitur

Qui ex probabilioribus quae sit conclusio syllogizare conatur palam est.

Syllogizanti non est utendum syllogismo per impossibile

Locessum est videnti non intelligenti dicere quoniam minime intelligo.

Ille bene soluit rationem quam eam interemit et quae falsa sit ostendit

Nihil prohibet quedam falsa esse probabiliora quibusdam veris

Pravus socius est qui impedit commune opus. et turbat societatem amicitia propositam.

Qui litigatorie interrogat male disputat

Nihil prohibet orationes pro se esse vituperabile et ad problema probabile et esse.

Petitur est aliquid ostendi per longiora quod inest per breviora. unde expresse

elicatur quod petitur est fieri per plura quod potest fieri per pauciora eque bene

Hoc est habere ingenium bonum sine veritatem. posse eligere bonum vel

verum. et fugere malum vel falsum.

Qui bene nati sunt bene vivere possunt. Unde solet alligare Saut

deant bene nati. Licet certius bene educati.

Qui amat bonum et odit malum de facili discernit optimum quod profert

Sequuntur autorita. primi libri elenchorum. Aristoteli

Elenchus est syllogismus contradictionis ab en. i. in fine contra et lexis. i. sermo vel dictio. Uide super ante libri porum.

Imperiti velut longe distantes speculantur

Non contingit res ipsas nobiscum ferre ad disputationem. sed in disputationibus nobis pro rebus vitur.

Noia sunt finita. res vero infinite. quoniam necesse est unum nomen placere.

Qui virtutum vocabulorum sunt ignari de facili palogizant. i. decipiuntur

Quidam magis appetunt se videri esse sapientes et non esse quam esse se et non videntur. ut Sophiste.

Sophistica est scientia apparens et non existens

Sophista est copiosus ab apparenti scientia et non existente.

Duo sunt opera sapientis sophiste quorum primum est. non mentiri de

quibus novit. et alterum posse mentientem ostendere. i. convincere. Sunt

tamen sex opera sapientis simpliciter. que metaphysica enumerat

Oporet addiscentem credere. donec melius sapiat

Elenchus est contradictio unius et eiusdem non nois solum. sed rei et

nois. non synonymi. sed eiusdem. sine idem. similiter. et in eodem tempore

Eadem est definitio unius solius rei. et unius simpliciter ut hominis

Communia et generalia sunt quibus (nois et unius hominis)

scitis. nescit tamen ars sed ipsis ignoratis necesse est artem ignorari.

Omnes etiam idiotae videlicet ad quid arguunt. quod sine arte participant.

Auto. secūdi li. Elenchorū

illud de quo artificialiter est logica. vñ duplex est logica. scilicet artificialis et naturalis. Ex logica naturali acq̄sita ē artificialis et h̄ p̄ studiū et Omnes artes v̄tuntur q̄dusdam communibus (laborem.

Difficile est multa asp̄icere. q̄ vñ intentus. altero remittitur

Iniuriam pati melius est q̄ alteri nocere.

Homines turbati et irati min⁹ p̄siderare possunt orationes

Appositis iuxta se contrariis et maiora et minora vidētur. Ex quo habemus q̄ opposita iuxta se posita magis elucescūt.

¶ Uerbor sup. iij. metaph. Qui beneficiū terminorum significatio nes sunt prope videre verum

¶ Autoritates secūdi libri elenchorū Aristo.

Quod simus sepe transpositum ignoramus
Ad interrogatōes plures non est dāda vna responsio sc̄ plures

Recta solutio vel fit p̄ distinctōez multitudinis v̄l p̄ iterpositōez falsi

Omnium orationum q̄ sunt p̄pter idē eadem est solutio.

Docthorū v̄r multip̄r. vel v̄r ē alicui⁹ possessio vel v̄r ē ps alicui⁹

Nihil dat qd̄ nō habet Boreas ledit pauperem (multitudis.

Nihil p̄hibet eandē orationem plures habere fallendi occasiones

Diuitie sunt bonē sapienti. sed insipienti et nō recte v̄tē nō s̄ bone

In non facere intelligit̄ facere. et v̄r in negatōe intelligit̄ affirmatio

Nasus curuus dicitur sinus. sed pes curuus dicitur rynchus

Principium est maximū et difficillimum et omnī et optimum

Difficillimū est principiū alicuius artis inuenire. sed ipso inuento

facile est ipsum addere et augere reliquum

Principium est minimū in q̄ritate. p̄tate vero maximum

¶ Thomas Aq̄natis Aristo. nusq̄ errauit circa aliqd̄ vere scibile

¶ Lactanti⁹ Si vita ē optāda sapienti p̄fecto nullā aliā ob cāzvine

re optaueri. q̄ v̄r aliqd̄ efficiā qd̄ vita dignū sit et vtilitate legētib⁹

¶ Nota p̄bū sc̄i Isidori hispalēsis epi libro sedo etymo (asserat.

logiarum q̄ dialecticā. i. logicā siue p̄hiam rōnalē p̄mi p̄hi in suis

dictionib⁹. i. smonib⁹ habuerūt. nō tñ ad artis redigere peritiam

Post hos Aristo. ad regulas huius doctrine argumenta p̄duxit.

et dialecticā nūcupauit pro eo q̄ in ea de dictis disputatur

¶ Sequitur extemporalis Lōmendatio
phie Aristo. cum eiusdem vita et moribus

*residuum quod est
fuit in fine*

Ende hinter: Angeb. 7